

The Holy See

PODRÓŻ APOSTOLSKA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

DO BUŁGARII I MACEDONII PÓŁNOCNEJ

[5-7 MAJA 2019] **ROZWAŻANIE PRZED MODLITWĄ *REGINA CAELI***

Sofia, niedziela 5 maja 2019 r.

[Multimedia]

Drodzy bracia i siostry, „Chrystus zmartwychwstał!”,

Tymi słowami od czasów starożytnych na tych ziemiach Bułgarii chrześcijanie - prawosławni i katolicy - przekazują sobie wzajemnie pozdrowienia w okresie wielkanocnym: „Chrystus zmartwychwstał!” (wierni odpowiadają). Wyrażają one wielką radość z powodu zwycięstwa Jezusa Chrystusa nad złem i nad śmiercią. Są afirmacją i świadectwem istoty naszej wiary: Chrystus żyje. On jest naszą nadzieją i najpiękniejszą młodością tego świata. Wszystko, czego dotknie staje się młode, staje się nowe, nappełnia się życiem. Dlatego pierwsze słowa, które chcę skierować do każdego z was brzmią: On żyje i chce, żebyś żył! On jest w tobie, jest z tobą i nigdy nie opuszcza cię. On idzie z tobą. Niezależnie od tego, jak bardzo byś się oddalił, obok ciebie jest Zmartwychwstały, który nieustannie cię wzywa, czeka na ciebie, aby rozpocząć od nowa. On nigdy nie boi się rozpoczynać od nowa: zawsze podaje nam rękę, by rozpoczynać od nowa, by nas podnieść i zacząć od nowa. Kiedy czujesz się stary z powodu smutku – smutek postarza - urazów, lęków, wątpliwości lub porażek, On będzie przy tobie, aby na nowo dać ci siłę i nadzieję (por. Posynodalna adhort. apost. *Christus vivit*, 1-2). On żyje, pragnie, abyś żył i kroczy razem z tobą.

Ta wiara w zmartwychwstałego Chrystusa jest głoszona od dwóch tysięcy lat na całej ziemi, przez wielkoduszną misję wielu wierzących, powołanych, aby dawać wszystko dla głoszenia Ewangelii, niczego nie zachowując dla siebie. W historii Kościoła, także tutaj, w Bułgarii, byli pasterze, którzy wyróżnili się świętością życia. Chciałbym spośród nich przypomnieć mojego poprzednika, którego nazywacie „bułgarskim świętym”, świętego Jana XXIII, świętego pasterza, którego pamięć jest szczególnie żywa na tej ziemi, gdzie mieszkał od 1925 do 1934 roku. Tutaj nauczył się doceniać tradycję Kościoła wschodniego, nawiązując relacje przyjaźni z innymi wyznaniem religijnymi. Jego

doświadczenie dyplomatyczne i duszpasterskie w Bułgarii odcisnęło bardzo silne piętno na jego sercu pasterza, do tego stopnia, że doprowadziło go do popierania w Kościele perspektywy dialogu ekumenicznego, który miał znaczący impuls na Soborze Watykańskim II, zwołanym właśnie przez papieża Roncallego. W pewnym sensie musimy podziękować tej ziemi za mądrą i inspirującą intuicję „dobrego Papieża”.

W ramach tej pielgrzymki ekumenicznej, wkrótce z radością pozdrowię przedstawicieli różnych wyznań religijnych w Bułgarii, która, pomimo że jest krajem prawosławnym, jest skrzyżowaniem, na którym spotykają się różne religie. Oczekiwana obecność na tym spotkaniu przedstawicieli tych różnych wspólnot wskazuje na pragnienie wszystkich, by kroczyć drogą, każdego dnia bardziej konieczną, „akceptacji kultury dialogu jako drogi; wzajemnej współpracy jako kodeksu postępowania; wzajemnego porozumienia jako metody i standardu” (*Dokument o ludzkim braterstwie*, Abu Zabi, 4 lutego 2019).

Jesteśmy blisko starożytnego kościoła świętej Zofii, w pobliżu kościoła patriarchalnego świętego Aleksandra Newskiego, gdzie wcześniej modliłem się wspominając świętych Cyryla i Metodego, ewangelizatorów narodów słowiańskich. Pragnąc okazać szacunek i miłość dla tego czcigodnego Bułgarskiego Kościoła Prawosławnego z radością pozdrowiłem wcześniej i uściśnąłem mojego brata, Jego Świątobliwość patriarchę Neofita a także metropolitów Świętego Synodu.

Teraz zwracamy się do Najświętszej Maryi Panny, Królowej Nieba i Ziemi, aby orędownała u Zmartwychwstałego Pana, żeby obdarzył tę umiłowaną ziemię stale koniecznym impulsem, by być *ziemią spotkań*, w której niezależnie od różnic kulturowych i religijnych, czy też etnicznych, moglibyście nadal uznawać i szanować siebie jako dzieci tego samego Ojca. Nasze wezwanie wyraża się w śpiewie starożytnej modlitwy *Regina Caeli*. Czynimy to tutaj, w Sofii, przed ikoną Matki Bożej z Nesebyru, co oznacza „Bramę Niebios”, tak drogą mojemu poprzednikowi, świętemu Janowi XXIII, który zaczął ją czcić tutaj, w Bułgarii, i niósł ją ze sobą, aż do śmierci.

(Śpiew *Regina Caeli*)

Regina Caeli, laetare! Alleluja! ...

(Błogosławieństwo)